ÎNAINTEA VIITOARELOR MECIURI INTERNAȚIONALE

PROBLEME ȘI SUGESTII PENTRU MUNCA DE SELECȚIE

Lucescu înscrie al treilea gol al selecționatei noastre divizionare în meciul de verificare susținut recent cu Hertha – Berlinul occidental

Sezonul competițional de toamnă se apropie cu pași mari și pentru echipele noastre reprezentative. La 2 noiembrie, la București, echipa României debutează în Campionatul Europei, întîlnind Elveția, iar apoi va mai susține alte două meciuri în cadrul aceleiași competiții, cu Italia și Cipru. Lotul olimpic are și el în programul din această toamnă o serie de jocuri de pregătire în vederea partidelor preliminarii pentru J.O. din 1968.

Antrenorii celor două reprezentative au alcătuit loturile, pe care le publicăm mai jos, și au trecut la lucru, în vederea asigurării unei cît mai bune reprezentări, la nivelul posibilităților reale ale fotbalului nostru, al exigențelor iubitorilor fotbalului. Lotul A susține în curînd (26 octombrie, la București), un meci de verificare cu echipa din prima ligă profesionistă franceză Sochaux.

Desigur, nu e o treabă ușoară să alcătuiești lotul unei reprezentative. Mai ales în condițiile cînd unii jucători devin indisponibili, cînd alții — socotiți titulari — manifestă, în campionat, îngrijorătoare oscilații de formă de la o etapă la alta sau cînd — pur și simplu — nu mai reprezintă valoarea care-i impunea în trecutul apropiat atenției.

Pornind de la recunoașterea acestor stări de fapt, a dificultăților reale pe care le întîmpină selecționerii, ne propunem ca în aceste rînduri să discutăm unele aspecte legate de această primă formă a loturilor, să facem unele sugestii, pornind de la criteriul formei arătate de jucători în ultima vreme.

Vom începe cu lotul A.

Ne bucură reapariția portarului Ionescu, refăcut după accidentul suferit. El a și jucat în repriza secundă a meciului Petrolul—„U", dînd satisfacție. Constantinescu a făcut meciuri bune, care-i justifică selecționarea. De asemenea, credem că este justă orientarea către reabilitarea în lot a lui Mîndru, un portar care s-a comportat constant bine.

Pentru linia de fundași se pot face discuții. Să sperăm, înainte de toate, că Nunweiller III va deveni disponibil. Altfel, nu vedem cum s-ar soluționa prea fericit problema unuia din fundașii centrali, mai ales că Hălmăgeanu — după o îndelungată absență — și-a făcut duminică o reintrare neconvingătoare, care pune firesc în discuție prezența sa în lot, din cauza lipsei de pregătire. C. Dan e în această toamnă sub nivelul anterior, dar rămîne un om pe care se poate conta. După meciul de duminică, antrenorul Em. Vogl, cu care discutam despre Dan, ne spunea: „Dan refuză rezolvările simple dar eficace. El complică jocul inutil în careu, folosind soluții riscante pentru un apărător. Trebuie să-și dea seama că siguranța în joc nu se dobîndește doar pe baza autoîncrederii exagerate".

Selecționarea lui Popa nu comportă discuții. Ca și a lui Mocanu. Penuria de fundași apare însă evident atunci cînd constatăm că rezervă pentru acest post a fost ales Sătmăreanu (!?). În fine, Barbu, jucător constant, serios — o prezență justificată.

Destul de multe probleme ridică mijlocașii. Ghergheli este evident sub forma sa bună. Nunweiller VI — a cărui valoare e de necontestat — este accidentat. D. Popescu a fost constant bun în primele 7 etape, dar atunci este în formă slabă. În fine, Dobrin, sub rezerva seriozității, a pregătirii mai ales sub raport fizic. În legătură cu mijlocașii, credem că antrenorii ar putea să se gîndească și la Jamaischi care, dacă figura în lot într-un timp cînd nu juca în echipa sa de club, cu atît mai mult ar trebui avut în vedere acum cînd este titular la Rapid și are comportări bune.

Pentru atac avem cîteva sugestii. Mai întîi credem că ar fi bine să i se acorde credit lui Năsturescu (prezent în lotul olimpic), făcîndu-se o „rocadă" între el și Lucescu, pe care-l vedem titular la olimpici. Pîrcălab a jucat slab în meciurile din această toamnă iar acum s-a prezentat la lot cu întîrziere. Pentru posturile de atacant central, alături de Stoicescu, (slab în meciul de duminică) Iancu, Badea, credem că a venit timpul ca antrenorii să se gîndească și la Frățilă. Cît timp va trebui ca acest jucător, de ani de zile golgeter la tineret, să aștepte încrederea unei încercări și în echipa A? Nu poate fi ignorat nici un alt aspect: Dumitriu joacă în această toamnă foarte bine și — pentru un meci la București, cu Elveția — îl socotim foarte potrivit. Un cuplu Dumitriu-Frățilă ar însemna, poate, o bună completare între fantezie și concretizare. Sorin Avram, cu toate carențele, reprezintă deocamdată singura soluție pentru postul de extrem stîngа, dar Moldoveanu — după ultimele evoluții — nu convinge că ar fi prima rezervă a postului.

Din păcate, ieri Badea s-a accidentat din nou, așa că apare o nouă problemă. Ca și cum n-ar fi fost destule...

Lotul olimpic ni se pare în linii mari cel mai bun la ora actuală. Remarcăm intenția selecționerilor de a face apel la jucători noi, pe care i-a recomandat comportarea lor în campionat: Mincă, Circiumărescu, Györfi. Suficiente garanții prezintă mijlocașii, mai ales Năftănăilă și Dragomir, care au jucat constant, dețin o formă remarcabilă. Nu ne explicăm însă prezența în lot a lui Matei (care n-a jucat atîtea etape în actualul campionat, iar de cînd a intrat la Progresul n-a arătat nimic) și absența lui Naghi, folosit pînă acum cu regularitate și pentru scoaterea căruia nu vedem un motiv real.

Duminică, nefiind programate jocuri de campionat, loturile A și olimpic se vor întîlni într-un meci cu caracter de verificare, la București.

Le urăm selecționerilor un meci cît mai... concludent, care să-i ajute real în misiunea pe care o au și pe care o recunoaștem deosebit de dificilă. Tocmai din motivele pe care le arătăm mai sus.

LOTUL A

PORTARI: Ionescu, Constantinescu, Mîndru
FUNDAȘI: Popa, Sătmăreanu, Nunweiller III, Barbu, Dan, Hălmăgeanu, Mocanu.
MIJLOCAȘI: Ghergheli, Popescu, Nunweiller VI, Dobrin.
ÎNAINTAȘI: Lucescu, Pîrcălab, Stoicescu, Iancu, Badea, Avram, Moldoveanu.

LOTUL OLIMPIC

PORTARI: Niculescu, Gornea.
FUNDAȘI: Ivăncescu, Surdan, Boc, Mincă, D. Nicolae, Grăjdeanu, Deleanu.
MIJLOCAȘI: Năftănăilă, Dragomir, Pescaru.
ÎNAINTAȘI: Năsturescu, Matei, Libardi, Frățilă, Stîrlogea, Györfi, Circiumărescu.

Rapidistul Ionescu s-a strecurat printre Badea și Ilie Stelian, dar nu reușește să controleze balonul

Foto: PETRE COZIA

PENTRU OLTENI, O DUMINICĂ CU EMOȚII

CRAIOVA

Niciînd echipa din vechea Cetate de Scaun a bănilor Olteniei n-a trecut prin atîtea emoții ca în partida jucată cu Steaguł roșu! Înainte de meci, pronosticul general era cu totul altul. Toată lumea miza pe o victorie ușoară a Științei și își vedea chiar, în cazul unui eșec al liderei la Iași, pe primul loc în clasament echipa preferată. Se avea în vedere, în primul rînd, existența zbuciumată a „stegarilor" din actualul campionat, rezultatul slab obținut în etapa precedentă cînd ploieșteanul Sfetcu le-a făcut cadou un punct.

În teren, lucrurile s-au petrecut însă cu totul altfel. Brașovenii, ca orice echipă posesoare a unei zestre sărace, și-au luat toate măsurile de rigoare în apărare pentru a închide orice drum spre poarta lui Pîlca. O linie de patru apărători, în spatele căreia au acționat pe rînd, ca „libero", Jenei și Alecu, a pus în încurcătură compartimentul ofensiv oltenesc care a atacat furibund, dar cu sanse minime de concretizare. Dorința aceasta de victorie a fost atît de mare încît fundașii craioveni au neglijat pur și simplu că pe undeva se află ca în blocsturi un Gyorfi și un Goran ce așteptau să fie lansați de neobositul coordonator — Năftănăilă. Și ceea ce nu vroia nimeni să creadă, s-a produs în acel minut 12: **golul de trăsnet al lui Năftănăilă care a cutremurat stadionul.** Situația aceasta atît de neașteptată a dat un plus de ambiție întregii echipe brașovene. Jucătorii s-au sprijinit reciproc în apărare, fiecare a reparat la nevoie ceea ce altul a stricat, a știut să lase la interceptie în momente decisive. Trioul Goran — Gane — Gyorfi a acționat în voie pe toată lățimea terenului fără a fi legați de posturile încredințate. În fața replicii date, localnicii s-au arătat nepunctioși și chiar dezorientați. Nervii le-au paralizat atît de mult capacitatea de gîndire, încît singura soluție pentru a evita înfrîngerea a fost aceea de a arunca baloane înalte în fața porții lui Pîlca, lucru convenabil unei apărări masive ca aceea a oaspeților.

Lipsa de incisivitate a atacului craiovean a fost ilustrată convingător de ambele goluri egalizatoare, realizate din faze fixe (lovituri libere). Unul, cu concursul lui Naghi, care a înscris în proprie poartă, iar celălalt facilitat de neintervenția portarului Pîlca.

E drept, Știința a cîștigat în final, dar jocul său a fost „chinuit", neconcludent, în ciuda dominării teritoriale. Risipa de energie făcută, cît pentru două meciuri, este singurul element pozitiv care-i atestă victoria.

În concluzie, se poate spune că partida de la Craiova a reliefat următoarele: 1. Știința, pe lîngă faptul că a comis o serie de erori tactice, a dovedit că nu deține acele arme cu ajutorul cărora să destrame apărările aglomerate; 2. Steagul roșu a știut lecția numai pe jumătate, întrucît atunci cînd a avut conducerea n-a reușit să tempereze pe adversar printr-un joc pozitional la mijlocul terenului.

Stelian TRANDAFIRESCU

EXPLICAȚIA UNUI SCOR MINIM

PLOIEȘTI

Dacă scorul de 1—0 nu reflectă superioritatea teritorială a Petrolului și nici numărul de ocazii avute (cu care ar fi putut cîștiga fără emoții), în schimb el este consecința modului cum și-au orientat ploieștenii jocul de atac în această partidă. În general, ei au dovedit aceeași capacitate de luptă și efort, ritm și spirit colectiv în pregătirea și desfășurarea acțiunilor. Dar, pînă la urmă, și-au irosit forțele tocmai în fața porții, prin tentative repetate — colective și individuale — de a străpunge defensiva clujeană prin centru, unde aglomerația era mai mare, în dauna lărgirii frontului de atac (cînd au făcut așa, au avut mai multă eficiență) și a posibilității de a finaliza mai des și mai precis, din poziții mai libere. Oamenii de mijloc (cu excepția lui Badea) au manifestat prudență, inițiative în joc, rămînînd astfel echipei posibilitatea de a-și crea superioritatea numerică în atac. Și de foate acestea au beneficiat, desigur, apărătorii clujeni, pentru a rezista, pentru a evita cu mai multă siguranță șuturile periculoase din apropiere sau situațiile critice. Petrolul a tras de 18 ori, dar numai de 8 ori pe poartă (și un singur gol) și a obținut 8 cornere rămase fără rezultat. Astfel că pînă la urmă în loc de o ploaie de goluri, care se anunța la început, a fost secetă...

Fără îndoială că în fixarea scorului de 1—0 au merite și clujenii, a căror apărare — evident ajutată de înaintașii petroliști — a luptat din răsputeri și cu folos, făcînd față unei presiuni extrem de puternice la un moment dat. Deși avea în poartă un debutant, pe tînărul Moldovan (1 an), introdus în echipă chiar la începerea meciului pentru că Gabras, titularul, a acuzat — după „încălzire" — dureri la o mînă, acesta s-a comportat ca un veritabil titular cu experiență! Sperind că el nu va deznădăjdui bunele aprecieri cucerite, consemnăm apariția — răsplată de împrejurări — în categoria A a unui nou și, cum s-a văzut, talentat element tînăr.

Lacuna principală a echipei clujene, însă, a fost atacul unde s-a resimțit lipsa omului care să „lege" jocul, să coordoneze acțiunile celor trei. A fost suficientă îndrucerea lui Ivansuc și acesta — fără să strălucească — a făcut ca atacul să fie mai cursiv și chiar mai periculos, dînd de lucru apărării gazdelor. De unde în prima repriză s-a acroșat sporadic de poarta lui Sfetcu și a tras anemic (de 4 ori), după Pauză a fost mai insistent, mai agresiv, nimerind de 5 ori poarta, pe lîngă alte 6 șuturi trimise afară și eliminînd 5 cornere (fată de unul în prima repriză). Pe scurt, la „U" sine, acut, problema coordonatorului de joc, precum și a unei încrederi mai mari a jucătorilor în posibilitățile lor.

P. G.

CLEȘTELE RAPIDIST

BUCUREȘTI

„Îmbrățișarea" Rapidului, care a lăsat totuși piteștenilor multe momente de respirație în prima repriză, a devenit sufocantă în prima jumătate a celei de a doua.

Dumitriu II, care înainte de pauză îl tot căuta pe I. Ionescu, pitit în spatele fundașilor adverși, a renunțat la jocul „de-a baba oarba" și cu aplomb a semnat primul gol rapidist (cu cîtă zgîrcenie își folosește acest jucător capacitățile de finalizare!). Colaborarea sa cu Năsturescu a devenit mai intimă și acesta din urmă, în formă de zile mari, a răspuns cu recunoștință atenției ce i se acorda. Venind înapoi pentru a recupera baloane de la adversari, sprintînd lung, centrînd variat, (cînd scurt la Dumitriu sau Ionescu, cînd în diagonală la Kraus, sau înapoi la Jamaischi), Năsturescu a tras după el tot atacul rapidist. Codreanu, transformat ad-hoc, prin accidentarea lui Mitroi, în jucător de mijloc, și-a putut valorifica mai bine priceperea de cărăuș.

Jenat, probabil, de un asemenea vecin harnic, Jamaischi, care în prima repriză greșise mult, a devenit mai insistent în atac, sufind periculos din afara careului. El a și înscris al doilea gol cu un șut puternic, plasat, care a plimbat mingea în plasă dintr-o margine în cealaltă a portii.

Rezistența dinamoviștilor piteșteni fiind înfrîntă, pîrghiile cleștelui rapidist s-au relaxat. Și ultimul val dinamovist a reușit să stabilească punctul de sprijin al apărării rapidiste (fundașii centrali), dintre cei trei atacanți piteșteni aflați doar cu Răducanu în fată, Țircovnicu asumîndu-și șutul: 2—1.

Dominarea teritorială a giuleștenilor s-ar fi putut solda cu un scor categoric dacă „cleștele" lor ar fi folosit ambele pîrghii. De multă vreme însă, atacul Rapidului ca și liniile sale mediane folosite, nu mai prezintă o valoare omogenă. Într-un meci corespund unii jucători, în următorul altii. Această inconstanță (manifestă uneori chiar între reprize) grevează randamentul echipei. Iată de ce adversarul de duminică al Rapidului a putut ieși onorabil din încleștare.

Dinamoviștii piteșteni, obosiți, au făcut un joc sub posibilitățile lor. Și pe acest fundal, unele carențe mai vechi au ieșit în evidență. Iată de pildă jocul liniei mediane — punct forte al echipei. Dobrin, care prin clarviziunea sa contribuie la orientarea jocului echipei, nu mai deține în momentul de față (după cum singur a recunoscut-o), o bună condiție fizică. Duminică a avut multe „pauze" în timpul meciului, din care cauză venea tardiv în sprijinul atacului și mai ales al apărării sale. Lipsa vitezei nu și-a compensat-o printr-un plasament corespunzător. Preferința lui Dobrin pentru tinerea mingii, apare astfel explicabilă, nu însă și tendința celorlalți apărători de a trimite majoritatea mingilor pentru „semnat" la Dobrin. Acesta, deși se debarasează lesne de adversari și poate pasa în adîncime cu mare precizie, preferă să conducă lent balonul sau să orienteze jocul lateral.

Cînd apărătorii dinamovisti au dat repede drumul la minge, contraatacurile prin care erau lansați Naghi, Radu sau I. Popescu se dovedeau periculoase pentru adversari. Acest lucru s-a petrecut însă rareori, facilitînd astfel avansarea apărării adverse, închiderea cleștelui rapidist.

P. S.

13 OCTOMBRIE: DOUA RESTANȚE

Astăzi au loc două jocuri restante:

În categoria A: Dinamo Pitești — Jiul Petrila.

În categoria B: Gaz metan Mediaș — A.S.A. Tg. Mureș.

SANCȚIUNI BINEMERITATE

Etapă de etapă, problema disciplinii în terenurile de joc, în incintele și tribunele stadioanelor, este prezentă și dezbătută sub diferite aspecte. În fiecare săptămînă Comisia de disciplină a Federației române de fotbal judecă abaterile petrecute în etapa de campionat precedentă, luînd în considerare rapoartele observatorilor federali, ale arbitrilor, sesizările presei și memoriile secțiilor de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive care întîmpină de obicei ședințele acestei comisii cu felurite explicații și scuze. Marți seara sînt pierdute ore în șir, pînă la miezul nopții de cele mai multe ori, cu judecarea cazurilor de indisciplină petrecute la meciurile categoriilor A, B și C.

Din păcate, hotărîrile acestei comisii rămîn de cele mai multe ori necunoscute. Ele sînt rar popularizate de presa de specialitate. Nici revista noastră nu le-a cuprins îndeajuns, din cauză că pînă la închiderea ediției hotărîrile nu sînt încă cunoscute.

În acest nou campionat, primele cazuri de indisciplină n-au fost tratate cu severitate. Indulgența a fost motivată tocmai de consideremul că în primele etape echipele vor avea posibilitatea să-și îndrepte greșelile. Conducerile secțiilor de fotbal au fost avertizate de fiecare dată cînd au fost semnalate acte de indisciplină produse de jucători sau de către unii spectatori. Cele mai multe avertismente au fost bine înțelese de acela cărora le-au fost adresate. În această privință, Știința Craiova și spectatorii craioveni au dovedit prin fapte că au înțeles în mod sincer necesitatea ca jocurile de fotbal să se desfășoare într-o atmosferă prielnică dezvoltării acestui sport. De cîteva etape este o plăcere să asiști la un meci la Craiova, unde primirea echipelor vizitatoare în oraș și pe stadion este conformă cu o atitudine civilizată și de prețuire a adversarilor. O astfel de consideratie obligă și pe jucătorii echipelor oaspete să aibă o ținută similară. Iată de ce, la recentul joc dintre Știința Craiova și Steagul roșu, în care scorul a fost favorabil pe rînd ambelor echipe și formația locală a fost la un pas de înfrîngere, atmosfera partidei a rămas totuși senină.

Printre echipele avertizate că la o nouă abatere vor fi sancționate cu suspendarea terenurilor pe timp limitat au fost Steagul roșu și U.T.A. Conducerile acestor echipe și o parte a spectatorilor au nesocotit însă avertismentele primite. În jocurile U.T.A. — Farul și Steagul roșu — Petrolul din etapa a VII-a a categorici A s-au petrecut din nou acte de dezordine; și de această dată hotărîrile comisiei de disciplină au fost severe: STEAGUL ROȘU VA JUCA URMĂTOARELE DOUĂ MECIURI PROGRAMATE PE TERENUL PROPRIU, ÎN DEPLASARE, PE TEREN NEUTRU, IAR U.T.A. A PRIMIT ACEEAȘI SANCȚIUNE PENTRU UN SINGUR JOC. Binențeles că ambele echipe au făcut contestații arătînd că „faptele petrecute n-au fost grave", dar deciziile au rămas în picioare, fiindcă, firește, nu trebuie așteptată agravarea actelor de indisciplină și apoi luarea de măsuri.

Poate că dacă aceste sancțiuni binemeritate, pilduitoare, ar fi fost cunoscute înaintea desfășurării etapei a VIII-a a categoriei A, la Iași, în meciul C.S.M.S. — Progresul, nu s-ar mai fi petrecut unele scene care nu au nimic comun cu întrecerea sportivă. După cum este cunoscut, echipa oaspete a fost întîmpinată de la ieșirea pe teren cu ostilitate de către o bună parte din spectatori, iar jucătorii localnici au dat tonul durităților, comițînd nenumărate faulturi. După 90 de minute de înjosire a noțiunii de sport, au continuat cîteva ore alte manifestări inadmisibile din partea unor suporteri ai echipei ieșene. Acestia au spart geamurile cabinelor în care se aflau echipa Progresul și arbitrii. Numai intervenția hotărîtă a organelor de ordine a împiedicat pînă în cele din urmă continuarea unor asemenea scene.

Victoria cu orice preț, salvarea de la eventualitatea retrogradării în orice condiții, reprezintă mentalitatea cea mai periculoasă și piedica cea mai importantă în dezvoltarea mișcării sportive. Acei spectatori ieșeni nediscriminați au vrut ca arbitrul meciului să acorde un 11 m în mod forțat pentru ca echipa lor favorită să obțină două puncte în loc de unul cît a meritat pe teren. Firesc ar fi fost ca ei să fi cerut fotbaliștilor lor să se pregătească din timp, pentru ca C.S.M.S. să redevină echipa elogiată din anii trecuți. În meciul cu Progresul, C.S.M.S. Iași a jucat slab, iar Ștefănescu și Cuperman au ratat două mari ocazii de gol, dar iată că subiectivismul dus la extrem absolvă de vină pe favoriții lor și acuză în mod nedemn de pe arbitri și adversari.

Cu regret trebuie să consemnăm atitudinea reprobabilă a unor membri ai Consiliului regional al U.C.F.S. și ai clubului C.S.M.S. Iași care s-au comportat ca spectatorii cei mai pătimași. Insușî președintele Consiliului regional U.C.F.S., Cîrțu, a avut o atitudine incompatibilă cu funcția sa. În loc să contribuie la liniștirea atmosferei și să ajute organele de ordine, el a îndemnat la dezordine, pentru ca după meci să înainteze un raport către Federația română de fotbal în care să se scrie că „nu s-a întîmplat nimic pe stadionul din Iași".

Fără îndoială că faptele petrecute la meciul C.S.M.S. Iași — Progresul vor fi temeinic analizate de Federația română de fotbal și de Consiliul General al U.C.F.S. și se vor lua sancțiuni severe împotriva vinovaților.

Sîntem convinși că toți aceia care iubesc în mod sincer fotbalul și îi doresc îmbunătățirea și progresul se declară împotriva atitudinilor deplasate la jocurile de fotbal, care, de altfel, sînt în mică măsură față de ținuta spectacolului a majorității spectatorilor acestui sport.

Avem convingerea că la reluarea campionatului categoriei A, cu etapa a IX-a din 23 octombrie nu vom mai avea neplăcutul prilej de a semnala asemenea fapte, ci dimpotrivă vom constata că atît la Brașov, Arad și apoi la Iași, atmosfera jocurilor va fi aceea normală sau atît de plăcută cum au reușit s-o facă suporterii echipei Știința Craiova, fotbaliștii acestei formații, antrenorii și conducătorii ei.

Aurel NEAGU

Față din meciul C.S.M.S. – Progresul: portarul bucureștean, Mîndru, boxează balonul, sub privirile lui Stoicescu, Peteanu și Colceriu

Foto: DUMITRU ONUCU

La un atac al dinamovistilor bucureșteni, Daniel Ene intervine cu capul dar portarul P. Popa va reține

Foto: V. CRIOȘTEANU

MECIUL LUI SURDAN

TIMIȘOARA

Pentru a reduce din capul locului iluziile celor care-și imaginează că la Timișoara a fost „meci mare", trebuie să subliniem că a fost o partidă mediocră, jucată — din fericire totuși pentru localnici — pe aripile elanului studențesc. Un elan încoronat în cele din urmă cu o victorie netă, singurul semn de întrebare de-a lungul partidei vizînd proporțiile ei, cu atît mai mult cu cît bucureșteni i-au opus un „bloc defensiv" tare ca... șvaițerul. De fapt, cheia partidei a fost întrecerea dintre cele două apărări care au jucat inimaginabil de slab. Rareori ne-a fost dat să asistăm la o mimare de joc de apărare ca în partida de la Timișoara.

Deoarece acest original concurs de slăbiciune a fost cîștigat de apărarea dinamovistă, cei care au cîștigat partida au fost timișorenii, datorită și faptului că ex-apărătorul Surdan, promovat la acest meci inaintaș central, a intuit excelent slăbiciunile bucureștenilor. Străbătînd ca un tanc rețeaua defensivă a dinamoviștilor, Surdan a făcut literalmente ce a vrut în meciul de duminică. A marcat de două ori, i-a servit lui Popanică două goluri ca și făcute, a pus „pe tăvă" încă vreo 5—6 mingi-gol pentru Mitaru, Regep et comp., el însuși permițîndu-și cîteva „licențe", evident necficiente, în fata careului dinamovist. Avem convingerea că nu exagerăm afirmînd că forma lui Surdan, conjugată cu slăbiciunea apărării din fata sa, ar fi putut să facă — într-un singur meci — din jucătorul timișorean un golgeter al campionatului. Jucînd cum de mult n-am mai văzut un atacant central — excelență coordonator și realizator, acoperind o mare parte de teren, vădind o putere de luptă și un spirit de sacrificiu de admirat — Surdan a fost indiscutabil OMUL MECIULUI.

Revenind la dinamoviști, absența valorosilor titulari Nunweiller III și Nunweiller VI ca și a lui Datcu (autoaccidentat în primele minute ale jocului) a pus în fața antrenorilor acestei echipe o problemă acută: aceea a lipsei unor rezerve de valoare, lipsă cu atît mai pregnantă cu cît unii din titularii „de drept" traversează la această oră o eclipsă de formă ingrijorătoare.

Marius POPESCU